

til et Omfang, som svarede til, hvad Landbruget med de nuværende Priser kunde bære, end stadig at kræve yderligere prishævende Foranstaltninger; thi i første Fald kom de Folk til at deltage i Omkostningerne, som havde bedst Raad til at betale, medens Omkostningerne ved prishævende Foranstaltninger fortrinsvis vilde blive baaret af Folkelag, som havde daarlige Muligheder for at udrede dem. — I nogle Slutningsbemærkninger advarede Taleren mod Forsøg paa »at faa Bondestanden ud i Produktionsstrejke eller Valutastrejke«. Sligt vilde den jævne danske Bonde næppe gaa med til, og hvis han gjorde det, vilde han se sin Indflydelse paa Samfundsforholdene forsvinde.

Foruden af Ordførerne for de 4 store Partier blev Lovforslaget anbefalet af *Schmidt* (Sl. P.), som dog ventede, at der vilde ske mere, og som særlig krævede saadanne Særforanstaltninger for Nordslesvig, at denne Landsdel kom paa lige Fod med det øvrige Land.

Derimod blev Forslaget stærkt angrebet af Retsforbundets Ordfører, *Oluf Pedersen*, hvis Synspunkter fandt Udtryk i følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget *afviser* Korntolden som stridende imod dansk, liberal Landbopolitik, uberettiget begunstigende dem, som har de største Arealer og den fedeste Jord, fordyrende Befolkningens daglige Brød, forringende Udbyttet af Ægproduktionen og øgende Salgsprisen paa Jord, saa Udstykningen modvirkes,

opfordrer Tinget Regeringen til snarest at søge gennemført en Lovgivning, der gennem Afskaffelse af Særrettigheder og Monopoler sikrer Ligeret for alle Erhverv, og Folketinget gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Kommunisterne vilde ogsaa stemme imod et Forslag, hvis Indhold efter Ordføreren (*Munch-Petersen*) Mening var dikteret af fascistiske Gaardejere og vendte sig imod hele den store Befolknings Interesser. Derimod vilde de fastholde de Krav og Forslag, der tidligere var fremsat fra kommunistisk Side »om Nedsækering af Gælden, som hviler tyngende paa de mindre Landmænd, om Halvering af Renten, om en Prisregulering, der giver de mindre Landbrugere en højere Pris for deres Varer samtidig med, at Forbrugerne skal betale mindre, ved at gaa frem mod ublu Mellemandler-avance, og alle de øvrige Krav fra de arbejdende Landbrugeres Side, som er vendt mod den Kapitalmagt, som udbytter de arbejdende Landbrugere.«

Thomsen, som talte paa Det frie Folkepartis Vegne, hævdede, at det ikke længere kunde gaa med isolerede Ord-